

Dragostea nepieritoare

Text biblic : 1 Cor 13:1-13

Versetul de aur

Acum, dar, rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea. 1Cor 13:13) (

Introducere

Corintul a fost un oraș important din Grecia antică. Pavel a petrecut 18 luni în oraș în a doua sa călătorie misionară, în ciuda mării opoziții (Fapte 18: 1-17). Scriind 1 Corinteni din Efes în jurul anului 56 d.Hr., în timp ce se afla în a treia sa călătorie misionară, Pavel a abordat o varietate de situații și probleme care au apărut în biserica din Corint în absența sa. Multe probleme ale bisericii par să fi fost înrădăcinate în mândrie, care merge mână în mână cu aerul de superioritate spirituală. Unii s-au crezut superiori pentru că s-au identificat cu Pavel (1 Corinteni 1-4). Unii s-au gândit că imoralitatea este permisă (1 Corinteni 5-7). Unii s-au gândit că sunt superiori din cauza mănâncării pe care o mănâncă sau nu o mănâncă (1Corinteni 8-10). Unii credeau că sunt mai superiori decât alți creștini, încât puteau neglija nevoile altora. Problema darurilor spirituale a fost, de asemenea, o problemă la cei din Corint. Această dezbateră continuă în capitoul 14, dar între timp Pavel se oprește pentru a oferi un singur răspuns, simplu și concis la toate întrebările corintienilor: iubiți-vă unii pe alții.

Contextul lecției

I. Importanța dragostei (1 Cor 13:1-2)

A. Darurile Duhovnicești fără de dragoste sunt nimic (v 1-2)

Pavel dă un exemplu: vorbirea în limbi. La Rusalii Duhul sfânt a venit peste ei, și au început să vorbească în mai multe limbi. Aceasta capacitate a ucenicilor de a vorbi în limbi simboliza natura universală a Evangheliei, astfel oameni din diferite Națiuni au auzit cuvântul în limba lor. Aceasta a confirmat dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare persoană din fiecare națiune (Mat 28:18-20). Din păcate corintenii au făcut diferență între prorocire și vorbirea în limbi (1 Cor 14).

B. Orice sacrificiu fără Dragoste este nimic (v 3)

Generozitatea nu este enumerată ca o manifestare a Duhului în 1 Corinteni 12, dar Pavel o include în lista lui de daruri din Romani 12: 6-8. Toți oamenii sunt obligați să dea după posibilitate, dar unii oameni care au posibilități să dea cu inimă largă. Toate acestea chiar și dacă și-ar da viața, si nu au dragoste nu folosesc la nimic. Nimic din ceea ce facem nu valorează nimic dacă faptele noastre nu sunt ghidate de o dragoste autentică față de alți oameni.

II. Rodul Dragostei (v 3-7)

A. Ce face Dragostea (v4)

Pavel a definit dragostea în termeni a ceea ce face și nu face dragostea. Dragostea nu este o emoție, ci mai degrabă un stil de viață, un set de comportamente

care dezvăluie un spirit condus de dragostea creștină adevărată. ”Dragostea este îndelung răbdătoare” subliniază că iubirea nu se exprimă prin răzbunare, revanșă sau să nu-ți mai pese de omenire.

B. Ce nu face Dragostea (v 4b-6)

Invidia (pizma) este o dorință de a obține ceea ce au alți oameni, însoțită adesea de sentimente de amărăciune sau ură. Invidia și lăcomia nu sunt niciodată motivate de o dragoste adevărată. Întrucât toate darurile sunt date de același Duh și toate sunt de o importanță egală pentru biserică (1 Corinteni 12: 4–7), este lipsit de sens să te lauzi cu ele sau să invidiezi ceea ce au primit alții. Dragostea nu ne lasă să facem nimic de care ne-ar fi rușine mai târziu. Mândria și invidia sunt eliminate categoric prin faptul că dragostea nu se gândește la rău.

Dragostea nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr.

C. Dragostea nu face excepții (v7)

Dragostea nu se termină la greu, acoperă totul, crede totul și rămâne în permanență pozitivistă.

III. Dragostea nu va pieri niciodată (v8-13)

A. Când Darurile Duhului se termină, dragostea rămâne (v 8)

Acest verset prezintă un contrast între dragoste și daruri spirituale. Pavel a selectat trei daruri în 1 Corinteni 12: 8–10 care prezintă cine este Dumnezeu și voința Lui. Va veni vremea când nu vom avea nevoie de astfel de daruri, dar vom avea întotdeauna nevoie de dragoste în această viață și în viața următoare. Când eram copii vorbeam ca și copiii, dar acum când am crescut avem o perspectivă mai largă a felului de comportament. Cunoașterea pe care o avem pentru Dumnezeu, nu poate fi egalată cu cunoașterea pe care o vom avea în aceea zi când vom fi împreună cu El. Darurile spirituale nu ne dau o imagine completă despre măreția lui Dumnezeu. Cuvântul ”acum” îndrumă cititorul de acum, la vederea pe care o avem acum, cu acești ochi pământești. Speranța nu este o dorință la care ne gândim, ci mai degrabă este așteptare încrezătoare în lucrurile viitoare. Nu vom mai avea nevoie de speranță când ajungem în rai, pentru că o nădejde care se vede nu mai este nădejde (Rom 8:24) Dar dragostea nu va trece și nu se va învechi: va continua să caracterizeze relația noastră cu Dumnezeu și cu alți sfinți răscumpărați, pentru totdeauna. Dragostea este deci cea mai mare pentru că nu se termină niciodată. Ca atare, atunci când ne exercităm darurile într-un spirit de dragoste, acționăm cu privirea la veșnicie.

Concluzii

Din perspectiva lumii, dragostea nu este o parte componentă în folosirea darurilor. O donație în bani mare îi ajută pe cei nevoiași, chiar dacă dătătorul dă banii pur și simplu pentru a-i deduce la Income Tax. Un cadru didactic dotat poate preda o lecție care schimbă viețile, chiar dacă profesorul dorește doar să atragă atenția asupra lui. Din perspectiva lui Dumnezeu, aceste eforturi nu au nici o valoare pentru persoana care face cadoul, pentru că acest cadou nu se face cu o motivație adevărată. Un lucru central pentru înțelegerea creștină a lui Dumnezeu este că el este iubitor. Acest lucru devine „real” pentru noi atunci când avem o relație vie cu el.

Ce trebuie să memorăm: *Dragostea nu va pieri niciodată.*